

Pag 1

J. 74.

(16)

21. 1. 74

Mev. A. F. Rind, Gent.

100,-

97378

Triata formosissima of De Dahlia Koorts

Zederscheets

O myn goede lezer, ziet ongetwyfeld geerne
 een ~~schone~~ Dahlia bloem; misschien ~~ziet~~
 zy insgelijks niet verwyderd van haer, in de
 plaats des poëtische en verleidende Poëts, of den
 troon van het Bloemryk te willen plaatsen;
 maar, bedenk u toch dymaal eer zy u zelven
 eeren Dahlialiefhebber noemt. Geens gekroond
 zy, in uwe ~~rederkundige~~ eenvoudigheid, dat
 het men om Dahlialiefhebber te zijn alleen
 =lyf de Dahlia moet liefhebben. ~~Daar~~
 my toe, u te zeggen dat zy u heelst verzygt!
 Hoe staat dit gezide ~~ook~~ myn Schryver,
 het zal by u zyne verschoning vinden, wanneer
 ik ~~zich~~ ~~zich~~ ~~zich~~ ~~zich~~ ~~zich~~ ~~zich~~ ~~zich~~ ~~zich~~ ~~zich~~
 ik u een echt Dahlia minnaar zal hebben
 voorgedacht.

O myn dieg Dochter van liefhebber, naamlyk:
 ryke lieden, Burgers en arme menschen. ~~Daar~~
 degen is de welbekende burgerklas met de ^{Onder}
 meeste verzorging op de Dahlia's versingerde,
 en zal my uitstekend ten toets dienen in
 dez beschryving.

Dan, weet het wel, een Dahlialiefhebber
 is, gedurende het grootste gedeelte des jaars,
 een meer die zyn vaderland, zyne huisgen,
 zyne vrienden verloofde en als een menschen
 =hetet zied van iedereen verwyderd houdt. Des
 nachts sluyt de dichte slaep van zyne bed =
 kede, vervuld, als hy is, door honderd Dahlia's
 die hem in het hoofd wentelen en beer
 wakker houden. Kon hy, als een andere
 Josua', de Scheping in hare beweging
 thintan, zyn vers het gewis mist nacht
 dan in den winter, als de Dahlia's ver =

Douwen Zon. Hy verlaat het bed voor dat
 de Zon hem roept; met vanden vallenden
 dauw en rillend van de ~~huid~~ morgenkoude,
 staet hy, als een steenbeeld, met een
 Dabbia blies geplaat; hy telt hare bladen,
 drukt hare kleuren en tinten in byren geest,
 spreekt haer een, gaat weg, komt terug
 en begint op nieuw Zone Oeffeninge bespre-
 king. Roept men hem om te eten, zoo
 komt hy wanneer alles koud is, ~~stelt~~
 De spijzen binnen zonder te weten wat
 hy doet; Hy spreekt niet, beziet ter
 natuurwoud Zone vrouw en kinderen, en
 springt even getemd, als een gepreide,
 den hof in. — Dan trekt hy hier den
 grond rondom ~~den~~ wortel van een Dabbia
 op, steekt daer een stotelen om een bloem
 te steunen, ~~hy~~ hangt wat verder
 een blad papier om er een te overkomme-
 ren en hangt zoo den dag door, tot
 dat hy, tegen de verdwijnende Zon moeij-
 lande, zich verpligt ziet in huis tegen.
 Gij denkt, dat hy nu ten minste met Zone
 huisgenoten gel spraken? Ja wel, van
 Dabbias, maar anders niet; en, die Zone
 vrouw ~~kinden~~ dit eenwig gesprek
 van overlong moede ~~hy~~ ^{is} ~~gedreest~~ ^{gedreest} ~~hy~~ ^{is} ~~gelaen~~ ^{gelaen} ~~hy~~ ^{is} ~~gelaen~~
 als of haer man niet op de wereld ware.
 Hy overmuffelt in tusjplantyd, voor de
 honderdste maal een Dabbialyst of
 Kataloog, welke hy ^{leest} ~~leest~~ eenige maede
 van Puter kan, — en gaat eindelijk heel
 vroeg te bed; niet om te slapen maar
 om in vryheid over Zone Dabbias te
 kunnen mymeren.

Den anderen daegs alwedel hetzelfde leven.
 Komt gy om ^{met} hem over gewichtige zaken
 te spraken, hy ~~hij~~ ^{niet} ~~of~~ ^{woorden} ~~van~~
 en brengt u by Zone Dabbias. Hier

begint by zyn gewoon liedekes: "eene
 schoone bloem, eh? Die eens, hoe fyn
 van vorm! Zines van tint, niet
 waer? Is er toek iets schonners op
 de wereld dan den Dahlia?" "Kruitten-
 = loos doet gy prouwen om hem op een
 ander onderwerp te brengen: zeg hem, dat
 de vier-en-twintig artikelen zyn aangenomen,
 // by hetzelve u als een inwoner der Maen, die
 van geen artikels weet. Zeg hem, dat
 het hem van zynen besten vriend is afgebrant,
 by het u antwoorden: "die had schoone
 Dahlia's. men zal ze hetzelde onder den veelt
 geloven hebben — dit zou spijt zyn!"
 Spreek hem van een meesterstuk, door de
 hand van Wagner voltooid, by het met
 kleinachting uitroepen: "Wie kon es eens
 Dahlia schilderen? Onmogelyk! onmo-
 = gelyk! — Verhaal hem hoe zyn onzide
 zyn een buitensporig leven leidt, by het
 beweesen, dat die alleenlyk daer uit
 voortkomt, dat de jongeling mede heeft
 // ~~gevoelt~~ voor Meijer en Serbergen dan voor
 Dahlia's — En dit maekt het by toek eens
 gelyk hebben. — Vraag hem verder naar
 den onderdom zynet kinderen, by het el
 mede in de waer, en geef de jaren van
 Sophia aan Josef: alles wat hem
 ongetuigt heeft by vergeten. Integendeel
 kent by de geschiedenis van den Dahlia
 van buiten, en zal u op een rolleken zeggen:
 — dat de Dahlia versprongen is uit
 Mexico in America, waer hy in het
 wilde groeit en slechts enkele bloemen
 als sterven geeft: — dat hy zyn
 naam ontleent van Andries Dahl,
 eenen zweedschen Kruidkuntigen, van
 wien hy int rekking werd opgedragen: —
 dat deze plant in het jaer 1789 eerst
 in Mexico naar Spanje werd overge-
 = bronden door Vicente Cervantes,
 Ordeindes van den Mexitaenschen Kruidhof.

— dat de groote Planthof van Parijs hem eerst in 1802 verkreeg, enz.

Ik zou u niet raden, in zulk een oogenblik den Dwergen dieft van den hefe-
 ketter te krijsen en hief doot te toonen dat
 gy iets boven de Dahlias hebt; want
 by den uien bloedrynd warden en u
 zelf, gedurende zyn gansch leven, den
 goeden dag weigeren. — Hy, die anders
 zoo factmeedij is, dat by zyne Dwergen
 en kintren by zinnen gebuas mussen laten
 worden, durft wel verlaten en slaan
 wannest het of de een van eenen Dahlias
 uitkomt. En, ziet gy hem oits met een
 blaasend oog te voorschyn komen, beschuldig
 zyne ~~stelt~~ goede vrouw loch niet:
 het is de een of andere Dahliasloffer
 welke hem den hefe toegeld. — Gy moogt
 ook niet geloven dat seg man andere
 bloemen onder zyn gezigt lyden kan: de
 Roos is niets voor hem, de gewoone
 Anjeliet (1) verstrept by met veltten, de
 overvloedig bloemende Wolroos (2) geeft by
 aan zyne geit; zyne mesthoop bestaat
 uit de ontwortelde planten van Okulei
 — Pisen — Tuiltje — Vingerhoed — Klie-
 Bevetken — Veldklok — Knaptrand —
 Lelie — Ertel (3) en uit alle andere
 lieve, zonderlinge of glansryke bloemen,
 zoo zeet doot ons vaderen beruimt en
 nu doot den Dahliasloffer als on-
 = knid geheet.

- (1) Dianthus caryophyllus
- (2) Lychnis dioica. ~~pl~~
- (3) — Aquilegia — Peonia — Dianthus bar-
 = batus — Digitalis purpurea — Cheiran-
 = thus — Astrantia — Campanula —
 Anthurinum — Liliun — Pimula au-
 = rricula.

van den Duhlienaar)
 Tot het grootst ongeluk (heeft de Scheppe-
 in zyne alwyshid, goed gevonden dat de
 Zomer geene twaalf maanden lang zou
 duren. Dit verkort schrikte het
 leven van onze liefhebber. Gij weet,
 goede Lezer, dat de marmot een dier
 is, ^{letwelk} ~~dat~~ gedurende vier wintermaanden
 zonder beweging en zonder gevoel ligt
 te slapen en niet ontwaakt voor dat
 de zon de aarde met kinderen komt
 begroenen. De Duhlienaar gelijkt
 wonder ~~wel~~ ^{wel} aan dit dier: Zoodra de
 naderende vorst hem verplicht heeft
 zyne Dahliawortelen in den Kelder
 te brengen, ^{veeg} ~~veeg~~ in eens alle het
 schone van zyn leven; zyn hart
 wordt koud, zyne oogen weifelen,
 zyne bewegingen langzaam en hy
 vervalt inderdaet in eenen slaap des
 geest, tot hy ten aanbeken der lente.
 vage migrering, dit levensverdrift is
 kinderloos; Zelf ziet hy dan
 nog wel eens zyne lang vergeten
 vrienden; hy betoont eene
 stille gezegenheid voor vrouw
 en kinderen, slaet een sleepende
 aandacht op zyne verontachtzame
 de huiszaten en verdient alle
 zins den naam van eenen gelden
 mensche. Men mag zeggen,
 dat niemand zos onvermiddelyk
 onder den invloed des kouds
 geplaatst is ~~als~~ ^{als} hy: niet ^{zodra} ~~hy~~
 is de eerste maent van het nieuwe
 jaer verloopjen of hy werpt

~~de~~ ~~zij~~ ~~altijd~~ ~~lang~~ ~~lang~~
~~blid~~ ~~in~~ ~~de~~ ~~hoofde~~
~~van~~ ~~de~~ ~~hoofde~~ ~~of~~ ~~by~~ ~~aan~~
 iederem dag eenen langen blik in de hoogte:
 is de hemel blauw, ~~en~~ dan glinsters ~~zijn~~
 ogen ^{de} vertrokken den laagst kolk tegen:
 is de hemel grijs en nevelig, ~~en~~ zakt er
 een floers van droefheid over ~~zijn~~ versonterte
~~hemel~~ gezicht. ~~Maar~~ ~~by~~ ~~in~~ ~~dat~~ ~~zijn~~ ~~wonder~~
 antwoord ~~van~~ ~~gansche~~ ~~of~~ ~~dat~~ ~~bevoord~~ ~~ant~~
~~om~~ ~~de~~ ~~nu~~ ~~de~~ ~~wonder~~ ~~de~~ ~~zijn~~ ~~volgen~~ ~~met~~
~~kenis~~ ~~de~~ ~~font~~ ~~na~~ ~~den~~
~~wonder~~ ~~volgen~~ ~~met~~ ~~zoo~~ ~~spelt~~ ~~vo~~ ~~om~~
 zelf ~~dat~~. Ma een lange en pijnlyke afwaer
~~steet~~ ~~zijn~~ ~~aan~~ ~~komt~~ ~~eindelyk~~ ~~die~~ ~~trage~~
 en luije maend ^{de} ~~de~~ ~~Dahlia~~ ~~heft~~ ~~heft~~
~~steet~~ ~~een~~ ~~des~~ ~~morgens~~ ~~weg~~ ~~op~~; ~~hy~~ ~~voelt~~
 reeds, van in ~~zijn~~ slaaphamer, dat er ^{de} ~~de~~ ~~zwaare~~
 dien nacht een natuerverandering heeft plaats
 gehad; ~~zijn~~ hart klopt, ~~zijn~~ bloed stroomt,
 hy kleedt zich beved en ontseld. ^{de} ~~de~~ ~~Noë~~
 die in een dergelyken bestand ^{deed} ~~de~~ ~~voert~~ ~~by~~ ~~de~~
 venter ~~font~~ ~~arte~~; ~~maer~~ ~~in~~ ~~stede~~ ~~van~~ ~~een~~
 duive uitruysen loept hy zelf den trap
 af, ontsluit de deur en springt in de
 hof.

Gie, wat schone uitdrukking van gelugte
~~zijn~~ ~~gelact~~ ~~verheldert~~ ~~zijn~~ ~~gelact~~; ~~hy~~ ~~met~~
 de kerneldiepte met ~~zijn~~ ~~haerbiddend~~
 oog en, als de ~~de~~ ~~losgelaten~~ ~~duive~~
 van Noë, staet hy met ~~zijn~~ ~~vlechten~~ ~~of~~
 lievet met ~~zijn~~ ~~armen~~ ^{om} ~~zijn~~ ~~de~~ ~~overtalle~~
~~die~~ ~~in~~ ~~zijn~~ ~~voelt~~ ~~water~~ ~~en~~ ~~spant~~ ~~het~~
 leden ~~te~~ ~~te~~ ~~voet~~ ~~te~~ ~~maken~~. ~~Indien~~ ~~zy~~
~~de~~ ~~met~~ ~~gaand~~ ~~of~~ ~~de~~ ~~bewezigen~~ ~~der~~
 wonderbare ~~na~~ ~~natuur~~, ~~gult~~ ~~zy~~ ~~alreeds~~ ^{gerade} ~~de~~
 hetken wat de Dahlia heft heft gewelt.
 Gedurende den nacht heeft God de
 ziele ^(Zonderwind) ~~zijn~~ ~~weldvender~~ ~~edeng~~ ~~over~~
 de aerde ~~gebonden~~: ~~deze~~, gehoorzaam van
 haren schepper, heeft haren schot ontsloten
 en de lucht met ~~de~~ ~~behangenen~~ ~~behangen~~
~~de~~ ~~hangt~~ ~~in~~ ~~de~~ ~~looverachtig~~, ^{boven den gittenden grond} ~~een~~
 was ~~behangenen~~ ~~gours~~ ~~was~~ ~~form~~, die om de hofde

^{graal}
Hetzamen ~~in~~ ^{hier} verhand, is gebeurd
aan eenen ~~mijer~~ vriendes

De persoon, welke ik tot ^{deze} beschrijving
gekoren heb, heet ~~Membr~~ Pruyts en
woont in een der voorgebrachten van
Ontruygen; hy is een middelbetend burger
van rankant de vyftig jaren
en vondig van ~~geten~~, by goed van inkomsten
aan no conigst gebied is de regering der
Dallraffe.

Hi daer even yegende, dat hy ^{overschillige} ~~hy~~ ^{huizingen}
met hyst verliet en in een andere kamaal
zich verbrok ^{had ik co} ~~omstent~~ ~~at~~ ~~te~~ ~~by~~ ~~voegen~~, daer
dit gebeurde op des eerste ^{meest} ~~af~~ ~~van~~ ~~jaar~~ ~~1834~~
1834) van het jaar 1834.

By Mr Pruyts had zik by een tafel
nedergezet: op dezelve lagen eenige kleine
koefflen van behoeven papier en wat
kle. smalle stukjes ~~lood~~ ~~blenent~~ alles
wat er tot ~~de~~ ~~gelyk~~ ~~en~~ ~~behoefte~~. De ~~hand~~
door kladevande, brak hy ^{van tyd} ~~van tyd~~ ~~tot~~
zich geloven, ~~als volgt~~ als volgt:

Anna maria plant ik in de eerste
reij; het is een schoone ^{kleur} ~~met~~ ~~mijer~~ =
aortent en met purpore punten. ~~Buona~~
parte met zinnen thyen steel en zonne
Pastanie kleur zet ik daer aeltes. Zou
ik Defiane nog plantes? Die Dabbia
doet het ^{byne} ~~moit~~ ~~met~~ (1) Het is anders
nog al een ~~aan~~ ~~aerdig~~ ~~met~~ Chocolaet met
melk. — ~~Glaria gendoum~~ ~~met~~
ik ~~con~~ ~~quade~~ ~~plact~~ ~~geen~~ ~~ter~~ ~~midden~~
by ^{hetten} ~~placten~~, met Englands ~~goud~~ ~~guld~~
Don Carlos, Formosa en ~~Wattense~~
Knyff. Maer, waer plant ik de koning
van ~~omre~~ ~~verjamelig~~, waer zet ik
~~de~~ ~~juwel~~ ~~de~~ ~~Dabbia~~ ~~mynen~~
Strata formosissima? Ik mag daer

verens Waterloo met ^{zune} ~~goud~~ ~~orange~~
fyn geflovide orange bladen.

is allerschoonst gestreept.

(1) Dit betekent dat de ^{plant onbetendy's} ~~plant~~ ~~met~~
en vele mismaekte bloemen zeffen.
Hy doet be mit zeyen dat ~~hy~~ ~~zune~~
bloemen ^{lyken} ~~zune~~ ~~als~~ ~~hy~~ ~~zune~~ ~~maet~~

op eenen dag niet moeft ^{Bahnton} ~~hij~~. Het
 zal mij zinnen nog het water verloop
 eer wy onze Dahlies zullen ^{kanne} ~~menigen~~ planten.
 Denke gy er nog eens wel op, ik zal
 het van onze Lent ook doen, en binnen
 acht dagen zullen wy dit met myn oordeel
 beslifen.

Pruyts, Hymmedij.
 Verstanting gesproken, ~~ijff~~
~~Pruyts, Hymmedij~~, Ik hoor dat gy
 weet, met floente dat myn Strate
 formis forme is. Niemand leeft ten
 in honderd uren in de ket rondes, ik
 win er dees jaer nog vyf of zes medalen
 meder. Ik zal die kuffelkes van
 Merseyn ⁽¹⁾ ~~de~~ uitmael ^{aan} kloppen, dat gy uit
 kunne oogen niet maer zien zullen.

Bielens
 Maar hebt gy ten wel goed bewaert; leit
 gy ten in ~~de~~ drooge jansels, gelyk,
 gelyk ik u geraden heb?

Pruyts
 Ja, ja, en ~~de~~ er is ^{winter} ~~de~~ geen
 water in myn telder geweest.

Bielens invalle, de
 Maar, Pruyts, ik ten hier gekomen om u
 nu eens beslyfend over de jaer te spraken.
 Zullen wy onze kintere nu niet ^{na} ~~na~~
 den jaer ^{den} later ^{trouw}, ² ~~2~~ ² ~~2~~ ² ~~2~~
 alhande nu lang genoeg, en angyien
 er niet in de weg is, waarom jonder
 wy je dan nog ^{meer} ~~meer~~ met uitstel
 plagen?

Pruyts hy heeft een bynal ^{het skens} ~~het skens~~
de stafet genomen. ;)

Zie, Bielens, gy maect my dit
 eens in het oleamsch zeggen: mee
 kunne fransche ~~katelagen~~ lysten altyd!
 Anders niet dan van degen ^{aan} ~~aan~~ Dahlies

Bielens, in het breksten ^{lynde} ~~lynde~~

N°. 756 British queen Wall's, - shion
^{klader} ~~klader~~ ^{algemeen} ~~algemeen~~ ^{over} ~~over~~
 van vorm, ~~van~~, witte grond
 overgaende tot purpel en geboord
 met violet. Welgemaakt, Hyven, kent.
~~goed~~
 Blyft ten huysje van ure dochter mee

(1) Een dorp by Antwerpen, waer tale
 - rye Dahlieflebbes worden.

11

11.

myne zoon om vertoghten naas Paepelen?

Pruyts, in gedachten dwelende

Oet moet een Schone bloem zyn,
eh? Wit met violetten boorden, misnoeven?
Daer hang ik nog toe, franker een! Reede
gy my leen te koopjen?

Bieland met ongedult.

Lie, Mr Pruyts, ik spreek van geen
Saklied meer voor dat gy my beschaide
gegeven hebt. Trouwen onze kinderen
na Paepelen, ja of nee.

Pruyts, by schied be loep met gyft.

Wel ja, ja zeker. Zyt gy nu te vrede?
Daer is myne hand en myn woord. Zal
ik de Britisch. Ruken nu koopjen, Gy?

Bieland

Tejmeent, gy vrouwen is dat regel
niet, dat weet gy oot wel: wy moeten
een ~~kontrakt~~ ~~duer~~ ~~maken~~ en eens goed
over ee zaak ~~rekenen~~. Raed flegent. ~~een~~
~~kontrakt~~ ~~doen~~ ~~?~~ ~~gy~~ ~~gult~~
~~gy~~ ~~gy~~ ~~gy~~ ~~doet~~ ~~met~~ ~~?~~ ~~zeker~~ ~~me~~
richtet wel een gy rond sommaten mede
gives.

Pruyts.

Hoort, om be kort te maken: Jap op
alles! In hoe eerde hoe liever. Dit
hunnelyf moet anders nog wel in der
Sakliedtyd vollen. Bezorgt gy alles;
— myne toestemming is u ^{of voorhand} gesproken. ^{Maar}
gy hebt gy ^{vlagsmit} ~~het~~ ~~gy~~ ~~Saklied~~ ~~van~~
Mostetmand al gezien? Ik weet niet
met dien in beft, maer ik kan al
niet in lyen fondel houet te krygen.

Bieland

Das moet aardig. Zyn.

Pruyts

Ruistert, ik zal es u een Staeltje van
gives:

N° 536 Pretty ^{Flora} ~~Bl.~~ ~~klein~~ ~~garsten~~
hier met fero boorden, eenen ^{wester} ~~wester~~
van Suonskie. de bloem draegt gult
goed wel. overgaande tot den
klein rypap!

N° 537 Davoust

12

no 538.

Formosa

schip van droogen haring

Punchoklam

klein ~~van zyp~~, een hart
van geroodt darsch, ~~met~~ beschilderd
met rooden wijn.

Bielent lagelude

~~Ik heb~~ ~~by~~ ~~mezelf~~ ~~in~~
Zou by mij plan de kust van
een restauratie, by mijne voor een
dahlisch ~~ge~~ genomen hebben? ~~MM~~
Mortelmant my nog vlaemsele brie
opstellen, het gaet hem goed af. ~~L~~
Maar van wat anders gesproken: gaet
my morgen mede naar de kiezing?

Welke ^{Pruyts}
wat kiezing? Het al weder een kiezing?

Bielent

Zeker, ~~je~~ voor een ~~af~~ ~~de~~ ~~tegenwoordig~~
in de ~~keuze~~ Statenlanden; Zie doet
lijt den inwendigen brief of een
tufel ^(Pruyts, Pruyts), of doet niet al
dat my a degele van ~~de~~ Vaderland
dus weinig vertelt.

Pruyts

~~Ja~~ ~~he~~ ~~verderland~~ ~~in~~ ~~de~~ ~~kiezing~~
~~en~~ ~~die~~ ~~voet~~ ~~gaten~~ ~~hinnen~~ ~~hoof~~ ~~moeten~~

~~Pruyts~~
~~My~~ ~~vaderland~~ ~~leest~~
Wat vaderland! Ik ken geen ander
vaderland dan mijn hof; daer ben
ik gewonnen en geboren. Wat gaf my
letzen zinnen te Pruyts aanvuyt,
als mijn Dahlisch meer goed groejen.
Ik heb dat ~~in~~ ~~niet~~ ~~meer~~ ~~de~~ ~~kiezing~~
Och netter my wel te vinden, al
het op geld ~~g~~ ^{better} ~~in~~ ~~komt~~; my dunnt
dat ik al geruy voor he vaderland
doe. Ik ga niet naar de kiezing.

Bielent

Princk Pruyts, my welch ~~de~~ ^{MM} ~~de~~
graf van B. ~~in~~ ~~dezen~~ ~~font~~ ~~alle~~
tomb dahlisch in den markt ~~just~~ ^{hoof} ~~just~~
doen weeten.

13

Pruyts

Ja, ik heb het hooren zeggen; maar zou die graaf zyne vijf zinnen wel hebben? Als het mogelijk is, dat een mensch, die niet misdeelt is, zulke schone verzen - lang Dahlias in den grond steekt. Ik zou durven wedden dat het een Portier is.

Bielens

Het schijnt nogtans van alles; maar dit geeft niet over niet tot de zaak. Er is een klit, die hem wilt bejagen in de plaats van Baron D., den eersten lufftebaron van het Land.

Pruyts met drief

Hola, dat zal niet glatten: Baron D heeft vele vrienden en wij ook. Waakt ~~steekt~~ tot vijf middig, ik zal een op den loop gaan: ~~om waerom alle die~~ ^{de vrand van de Dabbies} zal ten vijf acht uur. ~~ik ken of door lozen; om de vrand~~ van de Dahlias omfse keuzen bejagen

Bielens

Lie jonc, dit gien ik met ~~het~~ ^{het} dat gy ~~aan~~ wakker wordt en u bevoeit met de jaden ~~van het Land~~.

Pruyts, in granschap.

Wel, wie zou niet opdraagen, als men zulke mannen een ke hoefde wil stellen? Het zou een schoon Landeker worden, als ~~de vrand van de Dabbies~~ ^{inderdaad!} - Zeg, ik zal my wel ~~al zulke ontverstantig; men~~ ^{al zulke ontverstantig; men} ~~getogen worden; is~~ ^{getogen worden; is} wachten van ~~dat~~ ^{dat} just my jaerden met in van myn Dabbies te doen - ~~de vrand van de Dabbies~~ ^{de vrand van de Dabbies} ~~ander worden~~ ^{ander worden} ~~gy~~ ^{gy} ~~medel van de veemollen opgeiten~~ ^{medel van de veemollen opgeiten} ~~de~~ ^{de} ~~van de vrand van de Dabbies~~ ^{van de vrand van de Dabbies} ~~gy~~ ^{gy} ~~van de vrand van de Dabbies~~ ^{van de vrand van de Dabbies}

De mannen van Mersem bewelen nogtans, dat jaerden met goed is en geen veemollen aenbruyt; maar laet je meer doelen - ~~de~~ ^{de} ~~van de vrand van de Dabbies~~ ^{van de vrand van de Dabbies} ~~al doende leert men just het sprekwoord.~~ ^{al doende leert men just het sprekwoord.}

Bielens

Hebt gy wraan gehoord? De lufftebaron zal die just sterk gien. Voorleden jondag is er te Mersem reeds geseeten over Hoje

Prinps

De mynen moeten vandaag ook ~~aan~~
 uit den kelder. ~~Als~~ Als gy weg
 byt, gel ik u een gun bejete.

Biedlen

Ja, ik heb hier al te veel ~~tyd~~ versleten.
 Gief my de hand of het linnelst
 van onze kinderen. Ik gel alles
 byggen. En om te den gelst be betrou,
 gel ik deze morgen myn voor gonen
 om u zelf una toestemming te vragen.
 Gy moecht ben niet bestemen, zullen!

Prinps

Byt dus niet bang voor; ik gel ben
 anders met antwoorden dan Ja.
 Gy kunt wel denken, als ik myn wrotel
 een gijon heb, dat ik dan met veel
 tyd gel teken om met uwen voor
 te klappen. Dus weer weer gerust.
 Tot namiddag. Wy zullen een by de
 vieneer gien om ook al wat te
 oren tege den yone der Dabbes.

Liedere uit de klein gonde

Gondre M Biedlen vertrokken, was
 giny of een Blydere uitdrukking over
 te geliet om M Prinps. Als iemand die
 met ongeduldig heestigheid sijn ten een
 klac maect, stapte by heen en weder
 naar de kamer, Nam uit deze kast
 een mat, uit gende dien het eenen hamer,
~~in~~ van de dhouwlaet een spjel
 stempelletter, van den grond een draegbord,
 doe by een postlood en een geleel brak
 papier. Aldus met zakken en handen
 vol ~~befanden~~
 in den draegbord onder den arm, giny
 by by gine vrouw en vreeg den skitel
 van den kelder. Met gine teedere lichte
 - note kagy hem met een jael vryen, die
 melle spokerij den verwondering deden
 giften.

"Waar, Stentel! zeg ¹ "gast ²"
 reeds begin. ~~is niet~~ Komt de
 Dahlia nu heeds voor den dag? Dan
 zal het wel een lui gips worden
 gelyk een Stet. Gij hebt nu nog
 al eenigen tyd by ure pinnen geweest,
 maar het gezag in den Zetspel zult
 beginnen, eh? Doe stee daar als een
 uitroepelken kramet. Ik zou bescbawend
 zijn!"

~~Die stentel is gelyk een immortel was!~~
 Gaten niet. ^{De stentel is} it.

De gefultere Diefstatter stond
 om wagteld te trapfelen: hy sprak
 met bewende stem:

"De Stentel, zeg it!"

"Nu nu," antwoordde hierop de vrouw
 lachend: "byt my met niet. Daer
 is de Stentel."

M' Prins rakte den stentel met
 bitterheid uit de handen zijner vrouw,
^{en} ~~toch~~ ^{te} wilde zamen toen geheel weg zijn,
 naar mate hy zely in zonen keldar zont
 en by zome teerbeminder Dahlia's naderde

Ha! zyn oog zag met wellust in de
 lange de plant die weer op zome wortels
 geschikt zyn: ^{ziet hy} ~~die wortel~~ ^{dragen} ~~die wortel~~ ^{en een}
 getalmerk, ^{op een} ~~op~~ ^{een} ~~andere~~ ^{andere} ^{plaats} ^{gestempeld}
^m ^{dit} is niet voor ^{een} ~~een~~ ^{godeen}; hy kent
 de wortelen beten door zome kinderen;
 hy ~~kent~~ ^{weet} ~~keene~~ ^{keene} ~~namen~~ ^{namen} en voorvaders,
~~keene~~ ^{keene} ~~gevoelens~~ ^{gevoelens},
~~keene~~ ^{keene} ~~hoedsniffelen~~ ^{hoedsniffelen}, keene onderdom.

~~De huy van den~~
 Duit ^{is den} geest

Weldra zont een milddeuse, droom
 een ~~floer~~ ^{verlengde} ~~de~~ ^{de} ~~floer~~ ^{over}
 zome inbeelding werpen: ^{bedragelyk} zome verruchte
 geest toovert voor hem, in zome heff

177
Kinstoren kelder, de gageerde verzameling,
staande in volke ~~bloei~~ ^{bloei}, in hoogsten praal,
Daer staat Misj Colt, de satyrus
roos, de Conqueror, het fijn geplooid
bruin fluweel, hier Pireball, de
gloeiende overal en de tweekleurige
Nonpareil; verder de gulden Topaz
de zilveren Virgin Queen en de zwarte
Sambo Drijenden ^{van} andere Dahlia's

verpoort ^{zich} in de verskiet; ~~en~~ ^{haren}
kunne veldkleurige bloemen ~~als in een~~
~~schitteren~~ ^{als in een}
~~toegif~~ ^{toegif} door een gedachte
onmaat brat Sambord door een geschikt,
^{doen} ~~dat~~ het oog van den ^{ontloven} ~~geleiden~~ liefhebber
verdwalen. Het schijnt hem, dat de
zon eenen overloed van ^{haren} ~~zonne~~ ^{zachte}
stralen in zonen vrochtigen kelder gestort
heeft; hij voelde zich door een ~~stralende~~
lucht omvangen, door eenen ^{verleidenden}
ganz bewieroken. In een woord, een
Parady van ongetand zielgenoes ~~toont~~
is hem geschonken. O Dahlia, hoe mildelief
toch beloont gy ~~deze~~ ^{deze} ~~uwen~~ ^{uwen} dienaar!

De dromonde keel Pnyts bleef langer
tyd onder ~~deze~~ ^{deze} verleidende begoocheling.
Eindely verging toch het toestand
voor ~~zinnen~~ ^{wijs}; dan ~~bleef~~ ^{bleef} hy eenen
fiarablik op een houten Baksten, die
in eenen hoek van den kelder, op het hoogste
schab, stond - en sprak mompeland:

" Daer, in die houten Baksten, ligt mynen
lief Striata formosissima zoo
gerust ~~te slapen~~, op een bed van
kewelers, te slapen. Striata formosissima
edele bloem, ^{het} ~~heeft~~ ^{heeft} gezegd dat
gy ~~den~~ Striped perfection niet gult
overwinnen; maer gy kenne u niet af
Iz weten niet, hoe uwe branie purpels

uit uw wit hart glinsterend ^{stralen} ~~gilt~~
 Ja, zy durven de droffe vlekken van
~~striped~~ ^{bestrijping} ~~perfektie~~ by uwe aangelienicheit
~~vergelijken~~ vergelyken. O, zy dwaalen: ~~men~~
 by de myd verblindt hen; maar gy zult
 u wreken; ~~gy zult de medaliën overal~~
~~wegrukken~~ ~~ik zal~~ ~~even~~ ~~er~~
~~doen~~

Zou
 My zullen Mr. ~~de~~ Pruyts in zynen
 kelder, men zyne teregeliefte wortelen halen,
 om eens by zome vrouw in de Keuken
 te gaan. De jonge ^{verloofde} ~~bruid~~ van ~~een~~
~~van~~ van Bielen ^{rom} was juist uit de
 stad ~~toegekomen~~ te huis gekomen. ~~Daar~~
 Daar zy voorby de wooning van hem
 toetmenden man gegaan was, twyffelen
 my niet, of by had haer in de Ruyt
 eenige woorden van zome konst gezegt,
 want niet goeder had zy hare medel
 gegruet, of zy overde et smetend by.

"Moeder, Pransje ~~de~~ met eenen
 komen om den vader nu bescheid,"
 te vragen. Zult gy hem wat helfen."

De goede vrouw ~~de~~ bragt de hand
 strekend op ter voorhoofd van hare
 dochter, en antwoorde:

"Ja, ja, kind, laet my maar doen. Als
 het van duy niet gelukt, dan komt
 het er nooit. ^{Den} ~~uw~~ vader is en eens
 gaderen lui: by ~~komt~~ ~~ker~~ ~~is~~
 uit een kelder te halen. " ^{is bezig met zome Dablie}

Dit nieuws schiep de dochter te verheugen
 "Haar." riep zy int "den mag ik trouwen
 na jaer spelen, ah moeder."

"Niet kunt,"
 Zy moeft gro heppig en vro hechtig

(1) by de bestrijping van den Dianthus
 Caryophyllus of Angelica, te antwoorpen
 Geroffel genaamt.

19

"Gy zult lang young getrouwd blyven - Gy zult
 Daer niet lang voor. Ik zeg niet
 dat gy ongelukkig lebt. Frans is een
 eerlyk burgerkind; hy past op, en
 leeft al eenen goeden trok op zyn
 Comptois. - Gy lebt us beide altyd
 zedig en braef gedragen. Ja, ja, na Praesjelen."

Een ongelukkig van dankbaarheid was door
 's meijers antwoord: ^{de vette zijk til en} ~~de vette zijk til en~~
 overdenkend by de venter ^{mede} ~~mede~~; hare
 moeder ging voort met eenig klein
 huiswerk te verrigten. Hing tyds Daer
 na versdean Frans (Bieland) gekleed
 als een jong heertje, tamelyk fraai
 van gestalte en aanzicht en van een
 wakker voorkomen. ~~was hy~~ ^{ter naquere}
 rood kon men in hem een lichte ~~schiet~~
 ontstelttenis bemerken; ja, hier was
 met eenen loopen ^{juist} ~~juist~~ ^{dat hy beide}
 de vrommen ^{gruette} ~~gruette~~ en toe de moeder
 zegde:

"Moeder Pruyts, gy weet wel waarom
 ik hier kom. Moud ouders jon te
 vrede, gy wilt my ook wel met
 den naam van zoon vereeren: let hangt
 du van M Pruyts alleen of ons allen
 sly ongelukkig te maken. ~~Maar ik~~
 Heb de goedheid hem voor my een
 ogenblik verhoort te verpreken; ik
 zou hem gerne alleen spreken."

~~Maar ik~~
 "Maet hoe hastry byt gy beide
 van daeg!" riep de moeder scherpend
 "Ik zie wel, dat gy let yger niet kond
 wilt laten worden. Gy lebt gelijke,
 ha is dat gy elkander bemint. Wacht
 een weinig, ik zal M Pruyts uit
 den kelder gaen roepen."

Zy nederve de kelderdeur, en
riep:

"Jan, gy moet eens boven komen:
er is iemand om u te spreken!"

Een gemor, dat wel een even ja
geleek, antwoordde op haren roep.

Zy verstond het zoo, en kwam terny
by hare kinderen, zeggende:

Hy zal ^{terstond} ~~met een~~ komen.

Zy wachten alle dzy tamelyk lang,
en niet zonder angst, op de versyning
van den heer Pruys. Eindelijk hooren
zy in den kelder een groot gerucht:

het selynt dat men een paar ledige
flesjen ~~met~~ tegen den muet een
stikken haet; de schakken worden

krakend van den muet gerucht
en ~~van den eger kant~~ naar den

anderen geworpen. Het ^{is} ~~is~~ er in
den kelder als ^{een hel in het klein,} ~~als~~

mit ~~de~~ ^{de} stem van Mr
Pruys jicht als de ~~de~~ klagende
stem van een gedroemde jiel
doelt hooren; in gruwende galmen

klont den neen van Striata famo-
seronia lekhaldimales den kelder
trap ^{op} ~~op~~ ^{als} ~~als~~ een verwensching
in de vorm der ~~gelieven~~ bevende
gelieven, klanken.

Vrouw Pruys wordt rood van
toorn en springt voor uit om haren
man, over dym beken, in de haer
te vliegen; ^{verduyft} ~~maar~~ doch by ~~aan~~
haer tegen en begeert dzy ^{ziet} ~~ziet~~ ^{belet} ~~belet~~
haer te spreken.

Eene schrikkeleke wanorde heerscht
in den ganschen persoon van Pruys. Zyn
haer steet ~~aan~~ ⁱⁿ verwarring te berge
op dym hoofde; zyn half hembd is

uit zyne onderste gerukt, aan het
 wett men beseffen kan, hoe hy in zyne
 broek mede gewoos hebben; zyne
 broek is ~~met~~ ^{bedekt met} stuykachtig aerde en
 een zyne zwarte holle blokken, kleves,
 nog de stukken van de Dublisavortelen,
 die hy in zyne wrede vertrapst leeft.
 In de eene hand houdt hy een
 houten baksteen, in ~~welke~~ ^{melke} holte
 hy ~~met de stuyk~~ ^{spottelugt} ~~de~~ ^{de} zynen oop den
 vloer stort, in de andere hand
 houdt hy, met onyponde kracht, een
 stuk wortel dat gebroken schynt.
 Zyn gelaet! o, zyn gelaet getuigt ~~aan~~ ^{aan} de
 uiterste wanhoop: — de wenkbrauwen
 over de oogen gesloten, de hoeken van
 den mond stuyptrekend naar achter
 en de knoten tander opgeestoten, als
 iemand die bysen zal. Met
 schokkende stappen, ^{geloet} ~~de~~ ^{aan} treurspeler,
 knut hy voort, en stuert zyn gezicht
 in het witte rond. — De twee vrouwen
 staan verbaasd en spraekeloos: het
 meisje met de handen smekend tot
 haren vader gezicht; de moeder met
 de handen dreigend in de lenden. Het
 die jongeling betreft, deze ^{is} ~~is~~ verbitterd
 over den getten toestand in ~~den~~ ^{den} welke
 hy nu geplaatst ziet. Gewis kan hy
 de oorzak ^{en} ~~van~~ ^{traden} ~~de~~ ^{want een}
 grunlach van ongelooft zweefen op
 zyn aengezicht. De vrouw begint de
~~Verhaal~~ ^{verklaring} van de
 vorgevallen ongeluk met dezen
 Inatand:

Wel nu, wat zal het woorden, Lot
 getrekt? Ligt zy van zyn ons ope te

Stokkes?

De vader (hy werpt een
doordenden blik op zyne vrouw,
doch antwoordt niet.)

De Moeder

Wel lett gy het van uw leven gezien!
Met alle uw ^{dware} ~~gulle~~ grillen. Dat
trekt een gezicht gelyk de kwaden
moordenaar. (Zy ~~veracht~~ ^{verraadt} hare stem
spottend) Daer is zeker een Dabliastek
uit uwe hand gevallen? och arme! —
Moet gy daar zoo een leven van maken?
voor zulke vadden?

De dochter (Zy wilt den arm
van hare vader vatten.)

och vader, wat is er gebeurd? Zeg
het aan my.

De vader, hy stoot ze weg.
Laet my rust! spreekt my niet
aan! Uit myne oogen! (hy ziet de
kat by de stoof liggen en geeft haar
zulken mydigen stomp dat zy huilend
daeruit vliegt) Komme luije beak!
Gy tooverheks, ik zal u vermoorden!
Maek ik u daarom
Nog geene twee dagen of gy krygt
een steen aan uwen voet. Maek
ik u daarom den voet geen?

De Moeder, met granschoep.

Maer wat giet u over ~~het~~, Dabliastek?
Dacht gy hier in myn huis alles over =
loop te zetten en baldadigheden te
doen? (Zy komt met de ~~aan~~ ^{aan} ~~Landen~~
op de heuvel voor hem staan en
trafwt hem toe.) Zyt gy van gin
er uit te scheiden met die belagtelijke
Komedie, of ik zal u eens aan de deus
zetten, hoort gy het?

Dize bedreiging stelde den h^r Gynst

een weinig, want hy vreesde zyne vrouw
 uitermate. Met dezelfde kunstmatige
 stappen wandelde hy sprekend door
 De Kamer, terwijl de twee vrouwen en
 De jongeling ~~de~~ tevoegens zyns vertoer-
 -ling afwachten. De ongelukkige liefletter
 sloeg zich van tyd tot tyd met de
 hand over het hoofd en sloeg den
 De bitterste zielefolteringen te zyn overge-
 -leverd. Daar, hy kon echter zyne woede
 en zyn lyden niet langer in zynen boezem
 bestoten houden en, Den jongen Bilders
 Dreigend begende, viel hy uit:

“En wat komt gy in myn huis
 doen, jennelikker? Gy komt zwaer
 vermaakt scheppen in het leed dat uw
 vaders my eengedaen heeft? — Maar
 ik zal uwen leekeren veder wel
 vinden. Hy zal geen antele Dullie
 in zynen hof houden, ^{al} ~~al~~ moest ik
 Dezen befeelen om te gaan ^{van Stukkers} ~~van~~
 Stampen

De Jongeling, met spijzig kalme

Ik weet niet, Mr Pruyts, dat myn
 veder u ooit misdaen hebbe — gy
 waecht ~~dat~~ ^{giet} ~~giet~~ ^{nog} ~~gied~~ ^{vrienden!}

De vader, bittig.

Vrienden? Ja, ik bedenk u voor
 zulke verraderlyke vrienden, die een
 mensch alle doorten van verdriet
 aendren.

De Jongeling

Maar wat groot kwaad leeft myn
 vader u den gedaen, Mr Pruyts?

De Vader

Wat? wat? Heeft hy voorleden jaer
alle myn beste Dabbias niet doen
sterven — uit myn, uit afgunst? En
leeft hy de medalie, die hy won,
niet met streken van my getekend?
Zeg?

De Jongling, verwonderd.

Mijn vader leeft enne Dabbias
doen sterven? Die wist ik niet.

De Vader, met een klein maed
wilde.

Ja, leeft hy my niet gezegd dat
ik myn beste Dabbias op peerdens
mest moet planten? — en is het zyne
schuld niet dat de veemollen ze
te gelyk hebben afgebeten? ~~Ja?~~

De jongling

Als gy het zoo hebben wilt, dan zal
ik ja zeggen; maar, gy weet wel, myn
vader is gevezen gelyk gy: de veemollen
hebben zyne Dabbias ook afgebeten.

De Vader, bulderend.

Trekken! trekken! Met welke
Dabbias leeft hy dan de medalie
gewonnen, zeg? — Valschheid en
bedrog — ja! Maar dit was al
lang vergeven en vergeten. Het gees
my van daeg is overkomen, dat zal
hy my Zuet betalen. En zeg^t het hem
meer: — van nu af oer, geen verdrin-
schap meer tuschen ons, geen kennis
meer; en gy, die dan stikken en den
fyren God uithangt, kunt ook maar
uit myn huis blyven — Als myn
dochter u nog durft aenspreken, halt
ik ze oot haar leven lang in een
klooster. (De dochter begint te weenen)

De moeder, met Spettering

Maar hoe kan toch een mensd van
vijfen veertig jaer zo zeggen! - Wanneer
gillen wy nu eens weten wie er dood is?

De vader.

Ja, gy vengrij wyf, gy spot altijd
met mijn verdriet. Dat weet ik,
wat er gebeurd is, en ik zal het niet
gequid vergeten. Tien jaer verkorting
van mijn leven!

~~De vader~~De jongeling.

Mijn, m^r Prins, zegt my toch eens, wat
mijn ongeluk mijn vader u veroorzaakt
heeft?

De vader, in den antersten toon.
(onder de lombseer taal
in zyne ogen)

Ja, uw volste vader wist dat ik
een Dablie had, gelyk er geene in
hondert wren in het konde is. Dit
benyde hy weel, om dat hy wel kon
zeken dat ik dees jaer de metalie
zou winnen.... Maar, o Halmery! wat
raedt hy my? (hy geeft eenige ten eens
fleemender toon) Jan, zegt hy met
eenen loogen trek, Jan, leeft uwen Strate
formosissima in eens, bak met zemelen,
dan zal hy goed druyg blijven - En wat
is er geschied? - Zie ik kon myne
grensche niet beldingen....

De vrouw

Wel nu, wat is er geschied, Zeggman?

De man, met droefheid

Wat er geschied is? Lusterst wat verraden
De ratten dyn naer de zemelen gekomen
en als die ^{miet} opgeeten waren hebben zy

mynen Straate: fornicijfome ook
opgetnabbeld. Meest gy lie me?

De vrouw ^{ij hem uitlagelinge}

Wel, wel, is het anders niet? Blijven
er geen dooden, geene armen of beenen,
gebroken? Meest gy daerom (gvo te
weel geen en de geburen laten gzyen,
dat de ratten lie humelyk van
uwe dootet hebben overgebeten?

De Vader

Anders niet, anders niet. Ik heb
het hem laten zien. (tot den jongling)
Mijn huis int, flierefluiter. — Gafme!

De dochter (weenend.)

och, vader loof jaeg hem niet weg!
Gy hebt beloofd dat wy mochten
trouwen.

De Vader

Trouwen? Met den zoon van mynen
grootsten vyand, — met den valschaard,
die mynen Straate fornicijfome aan de
ratten overgeleverd heeft? Trouwen?
Nooit! Dan gaf ik u myn lievel aen
den cult Vanokeren.

De Moeder

Hoort, het heeft nu lang geney
geduurd. Ik g'zal er eens een kort
spelmade maken. (Zy vet hare
man by de skouder en zet hem ten
luize uit. Zy stinkt de deur toe.)

Me Pruyss bleef eenige oogenblikken voor
de deur staan, doch ziende dat deylbe
voor goed gesloten bleef, bezaf hy zich
met wankelende stappen naar de plek
gronds, waer op hy zood Dalthias voorneem
was te planten. Hy hield. my altyd

23
27

het stuk wortel van zonen Striata
formosissima in de hand en wrong
het ~~stuk wortel~~ ^{stuk wortel} tusschen zyne gespan-
nen vingeren. Zyn hoofd hing kruistelen
op zyne schouder, zware fuetten ontsnap-
ten uit zyne boot. By de Dablia-
plek gekomen, oversteende hy nog eens
dies grond, en sprak tot het stuk
wortel dat hy onder zyn gezigt bragt:

Striata formosissima! Bloem der
bloemen! ik ben u kwijt. Ik zie
mijne vrienden lagden, en met spitting
in de handen klappen. Gene medalen
had ik hebben, alle mijn hoop is met
u vergaan. ~~met~~ ^o hadden de ratten
geneten, dat iederen beet die zy
u tebragten, een beet in mijn hart
was! Had ik te kunnen voorzien,
ik had mijn kelder opgeuld met
kees en vleesch om de verblindende
Dieren te verzadigen. Meer te laat
is dit getlaegd - gy zyt voor my
verloren; ^o ramp!

En met een ontdijde beweging wierp
hy, als een maledictie, het stuk
wortel over het wyde veld.

Den ganschen dag wandelde de h^v
Prin^vts ~~wortel~~ ^{goudel hoop} en lydend door
de padden van zonen hof. Den stond
hy hier gebaarden te maken, Den stond
hy daer tegen dat onaf of andree plant
te spreken; ja zoo ver verdwaalde
hy dat hy dies dag weigerde te
eten, als ~~dat~~ ^{dat} hem nog nooit geschied
was. Alle de gebeden zoner dochter, alle
de berispingen zoner vrouwe hadden
geene magt genoeg om hem in
huis en by het vuur te doen komen.
Tegen ~~het vallen~~ ^{het vallen} van den avond
zat M^v Prin^vts op een houten bank

te midden van Zomers hof. De konde deed
 Zome lidmaten beven en Zome tanden
 klapperen. In deze gesteltdenis begon
 hy eenig naberoend te gevoelen over
 De barschheid met dewelke hy Zome
 Dochter en den jongen Bielen behandeld
 had, doch het geveelt dat men hem
 onder de Sahlischefters, ~~met~~
~~Zome~~ Zome uitlagden, kwam
 hem telkens op nieuw bedroeven. Zome
 woede ontolomde met nieuw kracht,
 wanneer hy, het hoofd opheffende, de
 jongen Bielen met een patken
 onder den arm tot zich zag komen.

Hy braef de hand smokkend voort-
 uit, als iemand die wil zeggen: — De
 Deus uit, gefind! — Maar de jongeling
 wederde stoutelyk, en reichte hem
 een gevouwen briefje toe. Ongeduldig
 nam de h^o Pruyts die van hem aan
 en ontvouwde de plooijen met een
 spottenden grimlach.

Maar, hemel! Wat Straal van
 licht verlevendigt be-gelaet van
 Mr Pruyts? Wat rode kleur vromt
 Zome wangen? Waerom die hlyde Zome
 die Zome birst ontvleef? Gans die
 briefje beelst eens vrolyke tyding.
 — Hy leest:

"Ik onzergetekende, Bloum Kwecker by
 Antwerpen, verklaer dat ik weder aan den
 heer Frans Bielen eenen wortel
 geleverd heb van den echten Striate
formosifina.

Wat handteekes was van den meest
 vermaerden en geloofweerdigsten plantkwe-
 -ker.

"Gy bezit eenen wortel van den Striate
formosifina! riep Mr Pruyts ⁱⁿ met

verrukking uit. Bedriegt gy my niet?
Neen, neen, het is waarheid! Leet gij
dien wortel."

Hy nam het potken uit de handen van
den jongeling, watte het papier ~~en het~~
moet er af en betastte den wortel aan
alle zyden, met eenen zoo zwaarten grinslach
Dat het genoege ter gien was wist vernaem
hy in oep betasting vond.

"O Het is een wortel" mormelde hy
"ja, een Striate formosissima!
Een inwallerd gedacht verromtelde zyn
geleete.

"Wel nu, zuchtte hy, gy zyt gelukkig,
Kons, dat gy dien Dablie hebt; gy
kunt el zoo veel medelien als gy begeert
mede winnen.

"Ik?" sprak de jongeling. "Neen ^{my}
Pruyts. Ik wist dat de heer V. Sedert
vies dezer eenen wortel van den Striate
formosissima uit Engeland getrege had.
Dat hy myn vriend is, heb ik niet van
den greden uitlag mynne proeging gewanchoff.
En gy niet het he gelukkig ik was. De
h. V. heeft my zomen eenige ^{wortel} ~~Dablie~~
afgestaan. Niemand bezit hem nu in de
omtreken, misjken niet in Belgie dan
ik alleen. Zoudt gy hem van my
wel willen, aanveerden als een bewys myner
mededeeling in uwe droefheit?"

Eenst zelsamen gil bondde uit den
lang ~~te~~ benepen boezen van Mr Pruyts;
hy deed eenen stap voor uit, greep
den wortel aan, en hield ^{hem} met de
eene hand tegen zyn hart, terwijl
hy met de andere den jongen Belien

30.

naar het huis voorttook. Hier zat
 De dochter by de stoof te weenen. ^{Daer}
 De tranen van hare wangen biggelden.
 Vrouw Puyk rustte met het hoofd
 op de hand; haar aangezicht was ver
 van aantekdelijk te zyn, en alleen
 toe haren men te willen zeggen: —
 "Zyt gy daar sloquid bercheid?"
 Maar hy, in zyne vragde daer op
 gaent acht gevendes, hief den wortel
 boven zyn hoofd, en riep zeypralend:

"Hoera! Hoera! Ik heb mynen
Strateformosijne weet! Die
 Vrouw, haet ons alles vergeten, en
 ziet ^{loek} zyn ziele niet meer. Heel
 al gefruid een goede flesk uit den
 Kelder — van het patersvatje!"

En gy, myne lieve Treis," sprak hy,
 zyne dochter by de hand vattende "vergeef gy my ook, myn kind, dat
 ik zyn boos ben geweest. — Kom
 hiel Frans, myn zoon!"

Hy pleedde de hand ^{zine dochter} ~~van~~
 in die van Frans en riep:

"Kiviat de Strate formosijne!
 Leeft lang en trouwt ne Paeyje!"

Mendrik Conscience.

Aubriepen, 1843.

voorgelezen in "de Olyfak"
 of 5. 11. 42.